

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/88/2021
Identifikačné číslo spisu: 1511200585
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1511200585.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu N. H., nar. XX. K. XXXX, bytom C., zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Pojdákom, Svätého Cyrila a Metoda 842/12, Nová Dedinka, proti žalovanému JUDr. A. J., nar. X. O. XXXX, bytom I., o 39.500,76 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/24/2016-182 z 15. marca 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolací súd dovolacie konanie z a s t a v u j e.

II. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 50%.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 3CbZm/86/2012-115 z 13. októbra 2016 ponechal v celom rozsahu v platnosti zmenkový platobný rozkaz č. k. 3Zm/21/2011-22 zo dňa 11. septembra 2012 a žalobcovi nepriznal náhradu trov námietkového konania.

2 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že zmenkovým platobným rozkazom č. k. 3Zm/21/2011-22 zo dňa 11. septembra 2012 uložil žalovanému, ako priamemu zmenkovému dlžníkovi, povinnosť zaplatiť žalobcovi ako prvému majiteľovi zmenky zmenkovú sumu 39.500,76 eur, 6% úrok od 1. augusta 2009, zmenkovú odmenu 130,35 eur a náhradu trov konania 3.593,77 eur. Súd ďalej uviedol, že žalobca originálom zmenky, ktorú vystavil žalovaný ako vlastnú zmenku v Žiari nad Hronom dňa 23. júla 2007, preukázal, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť dňa 31. júla 2009 na rad X. zmenkovú sumu 1.190.000,- Sk, bez protestu. Zmenka bola indosovaná dňa 30. novembra 2010. Ďalej konštatoval, že v prejednávanej právnej veci si zmenkové práva uplatňuje indosatár. Predložením prvopisu zmenky, ktorá obsahuje všetky náležitosti predpísané v čl. I, § 75 zák. č. 191/1950 Zb. pre vlastnú zmenku, žalobca svoje práva zo zmenky preukázal. Zdôraznil ďalej, že záväzok zo zmenky je nesporným záväzkom a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom, než predložením prvopisu zmenky. Poukázal na to, že pre hmotnoprávny charakter zmenkových záväzkov je príznačná ich abstraktnosť, nespornosť a prísnosť. Táto abstraktnosť sa prejavuje v tom, že je to žalovaný, ktorý musí prípadné námietky vzniesť a musí tiež ich správnosť jednoznačne preukázať. Súd

poukázal ďalej na to, že v predmetnej veci bola indosovaná zmenka po splatnosti, skutočnosť, ktorá nebola ani sporná vychádzal z nej aj žalovaný, ktorý vzniesol kauzálne námietky a žalobca toto právo nespochybnil a ani nepovažoval kauzálne námietky za neprípustné. Konštatoval, že ani jednu zo skutočností, tvrdných v námietkach v proti zmenkovému platobnému rozkazu, žalovaný nepreukázal, rovnako ako nepreukázal ich prípadný vplyv na platnosť, resp. neplatnosť prijatého zmenkového záväzku, preto k nim nebolo možné z hľadiska zmenkovo-právneho prihliadnúť. Uzavrel, že sa žalovanému nepodarilo preukázať, že by jeho povinnosť poskytnúť žalobcovi plnenie zo zmenky z dôvodov uvedených v námietkach v celom rozsahu, alebo čiastočne zanikla, preto ponechal zmenkový platobný rozkaz v platnosti v celom rozsahu. Náhradu trov námietkového konania žalobcovi nepriznal, nakoľko si toto právo neuplatnil.

3 Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4CoZm/24/2016-182 z 15. marca 2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 609.78 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd sa zmysle § 219 ods. 2 OSP stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku. Konštatoval, že v odvolaní žalovaný neargumentoval žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 205a OSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne, v odôvodnení svojho rozhodnutia, nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu, alebo jeho právneho hodnotenia. Uzavrel, že z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozhodnutím vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privediť iné právne hodnotenie stavu veci.

4 Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) navrhujúc ho, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a v celom rozsahu zrušiť aj v konaní vydaný zmenkový platobný rozkaz. Súčasne požiadal v zmysle § 444 CSP od odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku. Prípustnosť dovolania vyvodil z § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. V dovolaní opísal priebeh vzniku sporu. Odvolaciemu súdu vytykal najmä, že napriek tomu, že mal vedomosť o nezrovnalostiach vo vykonaných dôkazoch, na základe ktorých rozhodol prvoinštančný súd a že jedna zo strán je slabšou stranou v spore, že rozhodol od stola, bez nožnej ústnej a verejnej účasti sporových strán, čím znemožnil reálnu participáciu dovolateľa pred súdom a porušil jeho právo na prístup k súdu.

5 K dovolaniu sa vyjadril žalobca, navrhol ho zamietnuť. Výslovil názor, že súd prvej inštancie vykonal riadne všetky dôkazy a objektívne zistil skutkový stav, s ktorým sa náležite vysporiadal v odôvodnení rozsudku. Následne odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako správny a stotožnil sa s jeho odôvodnením, preto nebolo povinnosťou odvolacieho súdu odôvodňovať svoje rozhodnutie, nakoľko sa mohol obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Ďalej uviedol, že sa žalovaný stavia do pozície spotrebiteľa, pričom však nie je zrejmý právny základ, z ktorého žalovaný takéto postavenie vyvodil. Pohľadávka žalobcu, ktorý je fyzickou osobou, vyplýva žalovanému - fyzickej osobe zo zmenky. Vzhľadom na uvedené nemožno žalovaného považovať za spotrebiteľa a ani za „slabší“ subjekt voči žalobcovi. Z uvedených dôvodov označil argumentáciu žalovaného za bezpredmetnú.

6 Podaním zo dňa 30. septembra 2018 zobral žalovaný dovolanie späť a s poukazom na § 257 CSP žiadal nepriznať žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania. Oznamil súdu, že osobne zbankrotoval a tiež poukázal na jeho zlý zdravotný a sociálny stav.

7 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 25. októbra 2021 nesúhlasil so žiadosťou žalovaného o nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi. Výslovil názor, že v doterajšom konaní boli dodržané všetky práva žalovaného, vrátane práva na spravodlivý proces. Pokiaľ žalovaný uplatnil svoje právo na podanie mimoriadneho opravného prostriedku, bol si vedomý aj skutočnosti, aké následky sa spájajú s prípadným neúspechom v konaní.

8 Podľa § 446 CSP ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

9 Vzhľadom na dispozičný úkon žalovaného dovolací súd dovolacie konanie zastavil podľa § 446 CSP.

10 Podľa § 453 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

11 Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12 Žalovaný z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o dovolaní muselo zastaviť a preto mu vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi trovy tohto konania (§ 453 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP). Žalovaný s poukazom na ustanovenie § 257 CSP požiadal, aby dovolací súd, po zvážení jeho zdravotného stavu, sociálnych pomerov, ako aj majetkových, nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady, zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady od zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa hodné. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dovolací súd prihliadol, pri posudzovaní existencie dôvodov osobitného zreteľa hodných, na majetkové pomery žalovaného, keď z obsahu spisu zistil, že na majetok dlžníka S., R., bytom U. (žalovaného), bol vyhlásený konkurz, ktorý bol podľa § 167v zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii zrušený, keďže správca konkurznej podstaty JUDr. Peter Škrabák nezistil žiadny majetok podliehajúci konkurzu, a teda konkurzná podstata nepokryla náklady konkurzu. Dovolací súd z obsahu spisu ďalej zistil, že žalovaný mal autonehodu s vážnymi následkami majúcimi vplyv na jeho zdravotný stav a obmedzujúcimi plnenie jeho pracovných povinností, čo negatívne ovplyvňuje jeho zárobkové pomery. Pri zvažovaní rozsahu moderácie dovolací súd prihliadol na skutočnosť, že pre závažnú majetkovú a sociálnu situáciu žalovaného, mu už bolo priznané oslobodenie spod poplatkovej povinnosti za dovolanie a preto súd povinnosť nahradiť trovy moderoval len sčasti a mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania iba v rozsahu 50%. Dovolací súd prihliadol aj na charakter konania, ktorého predmetom je plnenie zo zmenky, nie zo samotného záväzkovo-právneho vzťahu, ktorý bol podkladom pre zmenku, pričom žalobca si právo uplatňuje ako indosatár, ktorý zmenku nadobudol až následne na základe indosamentu. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že nepriznanie náhrady trov dovolacieho konania v rozsahu 50% dostatočne zohľadňuje pomery žalovaného a súčasne nezasahuje tak neprimeraným spôsobom do majetkovej sféry úspešnej strany a to aj so zreteľom na priebeh dovolacieho konania a s ním súvisiace trovy právneho zastúpenia, aby nebolo možné od neho spravodlivo požadovať, aby náhradu jeho trov, súvisiacim s dovolacím konaním v rozsahu 50% znášal sám. O presnej výške trov rozhodne súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP. Nakoľko dovolací súd dovolacie konanie zastavil, nepovažoval za dôvodné rozhodovať o návrhu žalovaného na odklad dovolaním napadnutého rozhodnutia.

13 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.